

© Editura EIKON
București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BRANCA, A.T.

Nimic esențial / A.T. Branca. - București : Eikon, 2021
ISBN 978-606-49-0415-7

821.135.1

Editor: Valentin Ajder

A. T. Branca

nimic esențial

E I K O N

București, 2021

intersecție de sensuri

înainte viața se compunea din rapsodii
 timpul nu avea nici gust, nici miros, nu avea un
 alt rost
 decât să-și petreacă zilele în ani,
 răspunsurile pierdeau urma întrebărilor în undele
 lui limpezi
 fanteziile nopții dormeau suspinând pe umărul
 meu
 clipele se sfărâmau uneori sub tălpile mele goale
 ca hârtia arsă de litere
 țineam strâns în pumni câteva semințe învelite
 în cuvinte
 dar în visul meu pe cerul lipsit de culori nu era
 niciun nor
 apoi, la un moment dat m-am oprit într-o
 intersecție de sensuri noi care mă amețea
 confuzia era atât de mare în jur că nu se mai
 deosebeau nopțile de zile
 secundele miroseau a nou născut
 când te-am zărit aveam sare pe buze,
 stăteam într-un capăt al lumii și tu în celălalt
 surâsul meu călăuzea privirea ta
 cum reflectă lumina aburul pământului
 când din senin cade ploaia.

Cuprins

1. nimic esențial.....	7
2. joc de hazard	11
3. întoarcere în timp	12
4. resturi de amintire.....	14
5. aniversare	17
6. un ecou	18
7. discreție	19
8. în spatele cortinei albe	21
9. sunetul osiilor și roților de tren.....	23
10. talazurile amuțite	26
11. conversația sufletor	28
12. o altă poveste.....	31
13. leac	34
14. odiseea iubirii.....	37
15. cine suntem noi.....	39
16. asfințit.....	43
17. lasă-mă să te simt	45
18. enunțuri potrivite	46
19. întâmpinare.....	47
20. mătasea iluziei	48
21. ochiul cerului și ochiul apelor	51
22. am plecat în lume	53
23. pare atât de simplu	54

24. la răscrucea cântărilor lumii	55
25. urgia urmei poetului.....	56
26. împăcare	57
27. dor de plâns	59
28. poetul ascet	61
29. măsura timpului	64
30. ce înseamnă.....	65
31. vulnerabilitate	66
32. seducătoarea desculță	67
33. ninsoarea din mai	69
34. transfigurare	70
35. întâlnire de Înviere	71
36. la folia	73
37. prefacere	74
38. ispita.....	75
39. vocea	76
40. doruri	77
41. poem profan	78
42. dezvăluire	79
43. zile din calendar.....	80
44. deprinderea zborului	82
45. acasă.....	85
46. file din povestirile tale.....	86
47. macii din pupile	88
48. acvariu	89
49. note	90

50. cimitirul generos.....	94
51. monștrii	96
52. echilibru fragil	106
53. fără asigurare	108
54. intersecție de sensuri.....	110

nimic esențial

nu există nimic esențial de pierdut
într-o viață în care totul e pierdere,
mi-ai spus, deci... să nu ne plângem

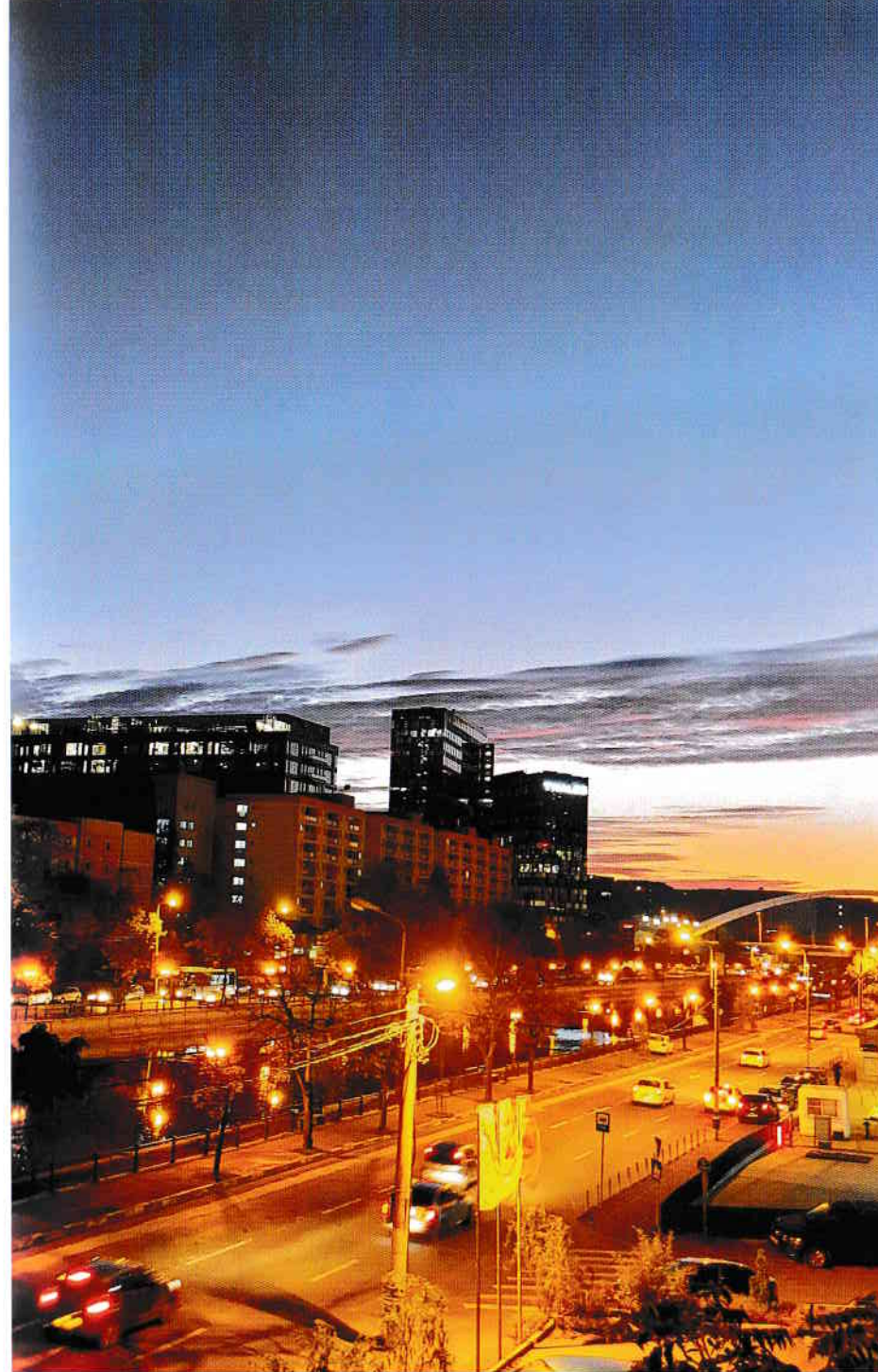
să lăsăm cuvintele să se așeze natural,
unele lângă altele într-o muzică a firescului

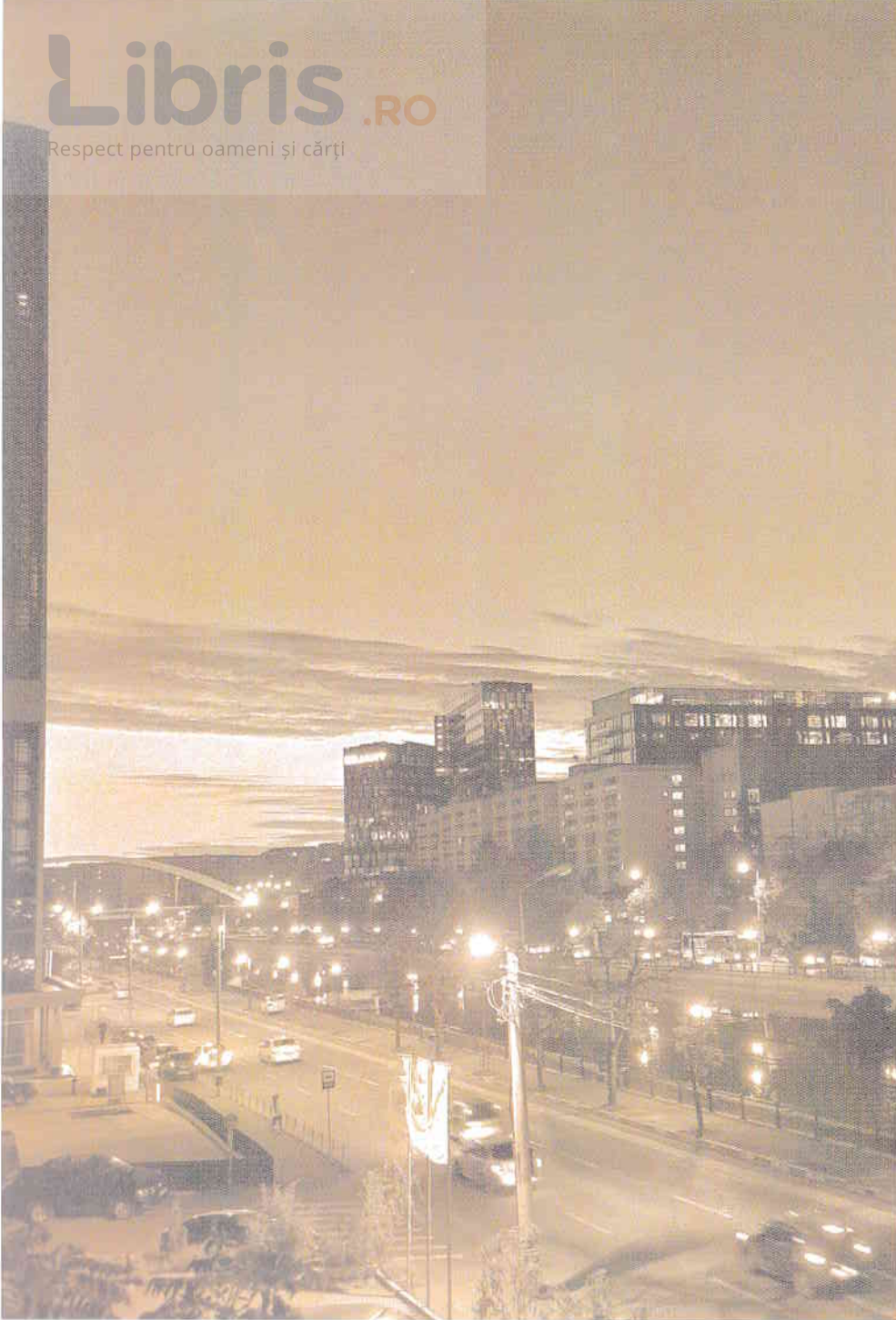
lucrurile banale au în ele multă poezie
dacă lași liniștea din tine să se reverse
o auzi în fiecare bătaie a inimii,
în fiecare desprindere a frunzelor,
în suflarea care le poartă în aer

în ultimul lor vals,
în clipitul ochilor umezi,
prinse în o mie de cadre dintr-un oftat,
în versul pe care acum îl scriu

nu-mi amintesc exact ce n-am vrut să pierd
frumusețea primului pas, a celor care au urmat,
a primului cuvânt, a celorlalte lucruri
pe care le-au făcut și le-au spus fiii mei
dragostea pentru ei s-a auzit,
s-a topit în forme de frunze în inima mea

am știut că va veni ziua când le voi pierde
când totul se va sfârși ca să înceapă totul
cum se aștern mereu alte cuvinte pe foaia albă
deci... întotdeauna e bine
să integrezi abstractul în concret
să desprinzi umbra de lucru și să-i dai suflet,
așa cum figurantului i se dă un rol mare.

nimic esențial

joc de hazard

umbra nopții se târâște pe acoperișuri
frigul și-l strecoară în mintea toropită
aprinde frisoanele trupului
îmi strânge gâtul cu gheara ei fantomatică
sparge carcasa de nisip a secundelor
sfârșind în urlete bătăile inimii

neglijența ta alunecă pe șenile cu voal de lumină,
iubirea ta cântă dintr-un os gol
nu are suficientă materie cenușie
mă uiți la fiecare trecere de pietoni
unde așteaptă cel puțin trei trecători,
nici nu știi când îmi pierzi simțirile la intersecții
ca pe niște monede cu valoare incertă

vine iarna, s-au risipit fluturii și albinele
sufletul își adună din petale moarte răsuflarea
versul meu nu are coloană vertebrală
își trage căldura din semințe prematur încolțite,
o ceașcă de cafea neagră
un strop de hazard divin
ce joc de noroc!
ne-am trezit și respirăm.

întoarcere în timp

la început viața mea se compunea din mici
momente de bucurie
pe care le făceam căpătâi, cum aduni vreascuri
din pădure,
le cari pe umeri o bucată de drum și le ții la
adăpost de ploi o vreme
nici nu știi când ai uitat de ele,
nici nu știi când au ars pe foc
și așa lumea mea s-a făcut tot mai mică

pe când am început să merg la școală
era cât grădina și locul de joacă
din spatele blocului,
era atât de gri
încât nu deosebeam ziua de noapte,
nici anotimpurile între ele,
nici puținele jucării unele de altele,
doar simțul proprietății le distingea
în fața fraților mai mici
unele erau ale mele, celelalte ale lor

apoi am primit abecedarul
lumea mea a început să crească
cu fiecare literă, cu fiecare cuvânt,

cu fiecare propoziție,
pesemne că nu eram un copil oarecare
căci am învățat să citesc repede
deși încurcam mereu adunarea cu scăderea
atrasă de mirajul lumii din jur

nu mai știu când am văzut prima oară stelele pe
cer
dar steaua lui Eminescu a rămas pentru totdeauna
punctul ce mai înalt de unde surâde ceea ce e
trecător.